

Echinacea purpurea 'Fragrant Angel'

jeżówka purpurowa 'Fragrant Angel'



Wartościowa odmiana o białych kwiatach otrzymana w drodze selekcji jeżówki purpurowej, jedna z najwyższej ocenianych przez badaczy i profesjonalistów. W porównaniu z kwitnącą w tym samym kolorze 'White Swan' jest wyższa i ma większe, czystobiałe kwiaty. Jest jednak nieco mniej odporna na mróz. Rozwija sztywne, silnie rozgałęzione pędy pokryte wąskimi jajowatymi liśćmi, które tworzą wyprostowane kępy wysokości 50 cm i średnicy 60 cm. Liście są spiczasto zaokrąglone i mają drobno ząbkowane brzegi. Zarówno liście, jak i pędy pokryte są sztywnymi, szorstkimi włoskami. W czasie kwitnienia (przełom czerwca i lipca) wysokość roślin dochodzi do 75–80 cm. Wówczas to z rozety liściowej wyrastają sztywne pędy kwiatowe pokryte znacznie mniejszymi, jajowato-lancetowatymi liśćmi łodygowymi. Na ich wierzchołkach rozwijają się duże (średnicy 10-12,5 cm), lekko pachnące kwiatostany w formie koszyczków. Kwiaty języczkowate są białe i ułożone horyzontalnie w dwóch rzędach. Ich płatki zachodzą na siebie warstwowo. Efektownie kontrastują z dużą, kolczastą (jeżowatą) główką, której rurkowate kwiaty mają zielonkawopomarańczowy kolor. Po przekwitnięciu, w miarę dojrzewania nasion, główka przybiera ciemną miedziano-brązową barwę. W chłodniejszym klimacie oraz przy systematycznym ścinaniu przekwitniętych koszyczków kwitnienie trwa do września. Kwiaty zwabiają setki owadów, zwłaszcza motyle, a półkoliste nasienniki nadają się doskonale na suche bukiety. Odmiana łatwa w uprawie, nie wymaga podpór. W optymalnych warunkach żywotność roślin wynosi 10 lat. Rośliny preferują stanowiska słoneczne i suche, mogą rosnąć także w półcieniu. Choć dobrze znoszą suszę, to w miejscach silnie nasłonecznionych, przy dłuższej utrzymujących się upałach, ich płatki mogą być przypalane. Rośliny preferują gleby ogrodowe, umiarkowanie żyzne i wilgotne, dobrze zdrenowane. Mogą rosnąć także na przeciętnych, a nawet słabych glebach ogrodowych, wymagają wówczas systematycznego nawożenia i nawadniania. Odmiana tolerancyjna co do kwasowości podłoża (źle rośnie jedynie na glebach zbyt kwaśnych). Idealne pH mieści się w granicach 5,8 – 7,3. Odporna na szkodniki i choroby. Toleruje zanieczyszczone powietrze miejskie. Systematyczne przycinanie przekwitłych kwiatostanów nie tylko poprawia ogólny wygląd roślin, ale także pobudza do tworzenia nowych pąków kwiatowych. Sztywne pędy nie wymagają podpór.

Rozmnażanie przez podział kęp. Efektowny pokrój i tekstura sprawiają, iż ciekawie wygląda zarówno sadzona w większych grupach na rabatach z innymi gatunkami i odmianami, jak i samodzielnie. Doskonała bylina na suche, słoneczne miejsca zarówno w ogrodach naturalistycznych, rustykalnych, jak i formalnych. Duże, czysto białe, pachnące kwiaty doskonale harmonizują z innymi bylinami w ogrodzie, doskonała na rabaty w białej tonacji. Kolorystyka kwiatów tonuje żywe kolory innych roślin. Nadaje się też do tworzenia bylinowych żywopłotów. Idealna na kwiat cięty, gdyż długo utrzymuje świeżość w wazonie. Pozostawione na zimę, okryte śniegiem nasienniki są dodatkową atrakcją ogrodu o tej porze roku.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Harini Korlipara USA; wprowadzenie do handlu: Terra Nova Nurseries Inc.
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	wrzesień sierpień lipiec czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże suche
ph podłoża	odczyn zasadowy odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa piaszczysta



walory	ozdobne z kwiatów pachnące kwiaty odporność na zasolenie odporność na zanieczyszczenia ciekawy pokrój
zastosowanie	soliter (pojedynczo) w grupach suche bukiety kwiaty cięte pojemniki, balkony, tarasy rabaty kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) zieleń publiczna parki ogrody przydomowe
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

